

Powierz Panu swoje sprawy (Prz 16,3)

Prz 16:3 Powierz Panu swoje sprawy, a wtedy ziszcza się twoje zamysły. (BW)

Prz 16:3 Powierz Jahwe swe dzieło, a spełnią się twoje zamiary. (BT)

Prz 16:3 **Powierz** Panu swoje **sprawy / dzieło**, a wtedy ziszcza się twoje **zamysły / zamiary**.

Ps 37:5 Powierz Panu drogę swoją, Zaufaj mu, a On wszystko dobrze uczyni. (BW)

Ps 37:5 Powierz Jahwe swoją drogę i zaufaj Mu: On sam będzie działał. (BT)

Ps 37:5 Powierz swoją drogę Panu, Zaufaj Mu, a On już uczyni, co należy. (PE)

Ps 37:5 **Powierz** Panu drogę swoją, **zaufaj mu**, a **On wszystko dobrze uczyni / On sam będzie działał / On już uczyni, co należy**.

1 P 5:7 Wszelką troskę swoją złożcie na niego, gdyż On ma o was staranie. (BW)

1 P 5:7 Wszystkie troski wasze przerzucicie na Niego, gdyż Jemu zależy na was. (BT)

1 P 5:7 Każdą swoją troskę zrzućcie na Niego, ponieważ On troszczy się o was. (PE)

1 P 5:7 Wszelką troskę swoją **złożcie na niego / przerzucicie / zrzućcie**, gdyż **On ma o was staranie / Jemu zależy na was / On troszczy się o was**.

Flp 4:6 Nie troszczcie się o nic, ale we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu. (BW)

Flp 4:6 O nic się już zbytnio nie troskajcie, ale w każdej sprawie wasze prośby przedstawiajcie Bogu w modlitwie i błaganiu z dziękczynieniem. (BT)

Flp 4:6 O nic się nie troszczcie, ale w każdej modlitwie i błaganiu powierzajcie z dziękczynieniem wasze pragnienia Bogu. (PE)

Flp 4:6 O nic się już zbytnio nie troskajcie, ale w każdej sprawie wasze **prośby / pragnienia przedstawiajcie / powierzcie** Bogu w modlitwie i błaganiu z dziękczynieniem.

05/7. A **pokój Boży**, który przewyższa wszelki **rozum / zrozumienie / umysł** strzec będzie serc waszych i myśli waszych w Chrystusie Jezusie.

• **Mt 6,25.** Dlatego powiadam wam: Nie troszczcie się o życie swoje, co będziecie jedli albo co będziecie pili, ani o ciało swoje, czym się przyodziewać będziecie. Czyż życie nie jest czymś więcej niż pokarm, a ciało niż odzienie? (BW) **lilia / wróbel**

• **Mt 8,6-8.13.** 6. Panie, sługa mój leży w domu sparaliżowany i bardzo cierpi. 7. Jezus powiedział: Przyjdę i uzdrowię go. 8. Lecz **setnik** odpowiedział: Panie, **nie jestem godny**, abyś wszedł pod mój dach, ale **powiedz tylko słowo**, a mój sługa odzyska zdrowie. **13.** Do setnika zaś Jezus powiedział: Idź, niech ci się stanie, jak uwierzyłeś. I w tej samej godzinie jego sługa odzyskał zdrowie.

• **Mt 9,27-29.** 27. Gdy Jezus odchodził stamtąd, szli za Nim **dwaj niewidomi** i głośno wołali: Zlituj się nad nami, Synu Dawida! 28. Kiedy zaś wszedł do domu, niewidomi podeszli do Niego, a On ich zapytał: **Czy wierzycie, że mogę to uczynić?** Odpowiedzieli: Tak, Panie. 29. Wtedy dotknął ich oczu i powiedział: Skoro wierzycie, to niech się tak stanie.

• **Mt 15,25-28.** 25. Ale ona podeszła, upadła Mu do nóg i błagała: Panie, pomóż mi! 26. Wtedy On oznajmił: Nie należy odbierać chleba dzieciom i rzucać szczeniętom. 27. Ona zaś powiedziała: Tak, Panie, ale nawet szczenięta żywią się okruchami, które spadają ze stołu ich panów. 28. Na to Jezus jej odpowiedział: O kobieto, wielka jest twoja wiara. Niech ci się stanie, jak chcesz. I od tej chwili jej córka była zdrowa.

Opowiadanie rozszerza Mk 7,24-30. Okolice Tyru i Sydonu (dziś Sur i Saida w Libanie) były zamieszkałe przez ludność pogańską, Greczynka, rodowita Syrofenicjanka. **Tytuł: Panie, Synu Dawida wyraża głęboką wiarę kobiety**, chociaż jego treść nie była jej całkiem znana. Jezus nie odzywa się, a na interwencję uczniów odpowiada, że Jego zadaniem jest spieszyć z pomocą narodowi wybranemu, a nie ludom pogańskim. Wielka wiara kobiety wyjednuje jednak spełnienie prośby.

• **Mk 5,25-34.** 25. A była tam kobieta, która od **dwunastu lat** miała krwotoki 26. i dużo wycierpiała od wielu lekarzy. Wydała cały swój majątek, a nic jej to nie pomogło, lecz czuła się jeszcze gorzej. 27. Kiedy usłyszała o Jezusie, przysłała w tłumie i z tyłu dotknęła Jego płaszcz. 28. Pomyślała bowiem: Jeśli dotknę choćby Jego płaszcz, wyzdrowieję. 29. I natychmiast przestała krwawić, i wyraźnie poczuła, że jest wyleczona ze swojej dolegliwości. 30. W tej samej chwili Jezus odczuł też, że moc wyszła z Niego. Zwrócił się więc do tłumy i zapytał: Kto dotknął Mojego płaszcz? 31. Odpowiedzieli Mu uczniowie: Widzisz, że tłum napiera na Ciebie ze wszystkich stron, a pytasz: Kto Mnie dotknął? 32. On jednak rozglądał się, aby ujrzeć tę, która to uczyniła. 33. Wtedy kobieta przestraszona i drżąca, świadoma tego,

co się z nią stało, podeszła, upadła przed Nim i wyznała całą prawdę. 34. On zaś powiedział do niej: Córko, twoja wiara cię uzdrowiła, idź w pokoju i bądź wolna od swojej dolegliwości.

• **Mk 10,46-52.** 46. I przyszli do Jerycha. Kiedy razem z uczniami i liczną grupą ludzi wychodził z Jerycha, przy drodze siedział niewidomy żebrak, syn Tymeusza, Bartymeusz. 47. Gdy usłyszał, że to jest Jezus z Nazaretu, zaczął krzyknąć: Synu Dawida, Jezusie, zlituj się nade mną! 48. Wielu nakazywało mu, żeby zamilkł. On jednak tym głośniejsze krzyczał: Synu Dawida, zlituj się nade mną! 49. Wtedy Jezus przystanął i polecił: Zawołajcie go! I zawołali niewidomego, i powiedzieli do niego: Zaufaj, wstań, woła cię! 50. On zaś zrzucił swój płaszcz, zerwał się i przyszedł do Jezusa. 51. A Jezus zapytał go: Co chcesz, abym zrobił dla ciebie? Niewidomy zaś odpowiedział: Rabbuni, żebym widział! 52. Wówczas Jezus powiedział do niego: Idź! Twoja wiara cię ocaliła. Natychmiast też odzyskał wzrok i poszedł za Nim drogą.

• **peithoo** - być przekonanym, dać się przekonać, usłuchać

Mt 27,43. Zaufał Bogu; niech On teraz go wybawi, jeśli ma w nim upodobanie, wszak powiedział: Jestem Synem Bożym.

• **tharseo** okazywać śmiałość, odwagę, mieć ufność, być dobrej myśli

Mt 9,2,22 2. I oto przynieśli mu sparaliżowanego, leżącego na łożu. A gdy Jezus ujrzał wiarę ich, rzekł do sparaliżowanego: Ufaj, synu, odpuszczone są grzechy twoje. 22. A Jezus, obróciwszy się i ujrawszy ją, rzekł: Ufaj, córko, wiara twoja uzdrowiła cię. I od tej chwili niewiasta była uzdrowiona.

Mt 14,27 Ale Jezus zaraz do nich powiedział: Ufajcie, Ja jestem, nie bójcie się!

Dz 23,11 Następnego nocy przystąpił do niego Pan i rzekł; Bądź dobrej myśli; bo jak świadczyłeś o mnie w Jerozolimie, tak musisz świadczyć i w Rzymie.

Dz 27,22-25

22. Lecz mimo obecnego położenia wzywam was, abyście byli dobrej myśli; bo nikt z was nie zginie, tylko statek.

23. Albowiem tej nocy stanął przy mnie anioł tego Boga, do którego należę i któremu cześć oddaję,

24. I rzekł: Nie bój się, Pawle; przed cesarzem stanąć musisz i oto darował ci Bóg wszystkich, którzy płyną z tobą.

25. Przeto bądźcie dobrej myśli, mężowie; ufam bowiem Bogu, że tak będzie, jak mi powiedziano.

• **parresia** szczerłość, otwartość, śmiałość, odwaga

Ef 3,12 W którym mamy swobodę i dostęp do Boga z ufnością przez wiarę w niego.

Hbr 3,6 Lecz Chrystus jako syn był ponad domem jego; a domem jego my jesteśmy, jeśli tylko aż do końca zachowamy niewzruszenie ufność i chwalebna nadzieję.

Hbr 4,14-16 14. Mając więc wielkiego arcykapłana, który przeszedł przez niebiosy, Jezusa, Syna Bożego, trzymajmy się mocno wyznania. 15. Nie mamy bowiem arcykapłana, który by nie mógł współczuć ze słabościami naszymi, lecz doświadczonego we wszystkim, podobnie jak my, z wyjątkiem grzechu. 16. Przystąpmy tedy z ufnością do tronu łaski, abyśmy dostąpili miłosierdzia i znaleźli łaskę ku pomocy w stosownej porze.

• **On będzie działał / uczyni, co należy**

Rt 3,18 A ona rzekła: Bądź spokojna, córko moja, a wnet się dowiesz, jak się ta sprawa potoczy, gdyż mąż ten nie zaniecha tej sprawy, dopóki jej nie doprowadzi do końca, i to dziś jeszcze.

2 Krl 4,1nn (Elizeusz i wdowa z dwoma synami)